EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 30.1.2014
COM(2014) 46 final

ANNEXES 1 to 2

PŘÍLOHA

Úmluva o dohodách o volbě soudu a Prohlášení Unie v souladu s článkem 21 Úmluvy o dohodách o volbě soudu

k

rozhodnutí Rady

o schválení Haagské úmluvy ze dne 30. června 2005 o dohodách o volbě soudu jménem Evropské unie

PŘÍLOHA 1

ÚMLUVA O DOHODÁCH O VOLBĚ SOUDU

Státy, které jsou smluvními stranami této úmluvy,

přejíce si podporovat mezinárodní obchod a investice posílením justiční spolupráce,

věříce, že tato spolupráce může být posílena jednotnými pravidly pro určení soudní příslušnosti a pro uznávání a výkon cizích soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech,

věříce, že tato posílená spolupráce vyžaduje zejména mezinárodní právní režim, který poskytne jistotu a zajistí účinnost výlučných dohod o volbě soudu uzavřených mezi stranami obchodních operací a který upraví uznávání a výkon soudních rozhodnutí vydaných v řízeních vedených na základě těchto dohod,

se rozhodly uzavřít tuto úmluvu a dohodly se na těchto ustanoveních:

KAPITOLA I

OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 1

Oblast působnosti

1. Tato úmluva se vztahuje v mezinárodních věcech na výlučné dohody o volbě soudu uzavřené v občanských a obchodních věcech.

2. Pro účely kapitoly II se jedná o mezinárodní věc, pokud strany nemají bydliště nebo sídlo v témže smluvním státě a vztah stran a veškeré další prvky týkající se sporu, bez ohledu na místo zvoleného soudu, nesouvisí pouze s tímto státem.

3. Pro účely kapitoly III se jedná o mezinárodní věc, pokud jde o uznání nebo výkon cizího soudního rozhodnutí.

Článek 2

Vyloučení z oblasti působnosti

1. Tato úmluva se nevztahuje na výlučné dohody o volbě soudu:

a) jejichž stranou je fyzická osoba jednající především za sebe, rodinu nebo domácnost (spotřebitel);

b) které se týkají pracovních smluv, včetně smluv kolektivních.

2. Tato úmluva se nevztahuje na:

a) věci týkající se osobního stavu a způsobilosti fyzické osoby k právním úkonům;

b) vyživovací povinnosti;

c) jiné oblasti rodinného práva, včetně manželských majetkových režimů a jiných práv a povinností plynoucích z manželských nebo obdobných vztahů;

d) závěti a dědění;

e) konkursy, vyrovnání a obdobné záležitosti;

f) přepravu cestujících a zboží;

g) znečištění moří, omezení odpovědnosti v případě nároků v námořních věcech, dispaš, remorkáž a záchranu v případě nouze;

h) antimonopolní věci (hospodářskou soutěž);

i) odpovědnost za jaderné škody;

j) nároky na náhradu osobní újmy uplatněné fyzickými osobami nebo jejich jménem;

k) mimosmluvní nároky na náhradu škody na hmotném majetku vyplývající z přestupků či trestných činů;

l) věcná práva k nemovitostem a nájem nemovitostí;

m) platnost, neplatnost nebo zrušení právnické osoby a platnost rozhodnutí jejích orgánů;

n) platnost práv duševního vlastnictví jiných než autorských a souvisejících práv;

o) porušování práv duševního vlastnictví jiných než autorských a souvisejících práv, s výjimkou případů, kdy je řízení pro porušení zahájeno z důvodu porušení smlouvy mezi stranami vztahující se k těmto právům, nebo by mohlo být zahájeno z důvodu porušení dané smlouvy;

p) platnost zápisů ve veřejných rejstřících.

3. Aniž je dotčen odstavec 2, z oblasti působnosti této úmluvy nejsou vyloučena řízení, v nichž je věc vyloučená podle uvedeného odstavce pouze předběžnou otázkou a není samotným předmětem řízení. Zvláště pak pouhá skutečnost, že je věc vyloučená podle odstavce 2 namítána v rámci obrany, řízení nevylučuje z oblasti působnosti úmluvy, jestliže tato věc není předmětem řízení.

4. Tato úmluva se nevztahuje na rozhodčí a související řízení.

5. Z oblasti působnosti této úmluvy nejsou vyloučena řízení na základě pouhé skutečnosti, že stát, včetně vlády, vládní agentury nebo jakékoli osoby jednající za stát, je stranou řízení.

6. Touto úmluvou nejsou dotčeny výsady a imunity států nebo mezinárodních organizací, pokud jde o ně samotné nebo jejich majetek.

Článek 3

Výlučné dohody o volbě soudu

Pro účely této úmluvy

a) se „výlučnou dohodou o volbě soudu“ rozumí dohoda uzavřená mezi dvěma nebo více stranami, která splňuje požadavky písmene c) a určuje, pro účely rozhodování sporů, které vznikly nebo mohou vzniknout v souvislosti s konkrétním právním vztahem, soudy jednoho smluvního státu nebo jeden či více konkrétních soudů jednoho smluvního státu, s vyloučením soudní příslušnosti všech ostatních soudů;

b) dohoda o volbě soudu, která určuje soudy jednoho smluvního státu nebo jeden či více konkrétních soudů jednoho smluvního státu, je považována za výlučnou, pokud se smluvní strany výslovně nedohodnou jinak;

c) výlučná dohoda o volbě soudu musí být uzavřena nebo zaznamenána

i) písemně nebo

ii) jiným komunikačním prostředkem, který umožňuje přístup k informacím tak, aby byly využitelné pro další potřebu;

d) výlučná dohoda o volbě soudu, která tvoří součást smlouvy, je považována za dohodu nezávislou na ostatních ustanoveních této smlouvy. Platnost výlučné dohody o volbě soudu nemůže být popírána pouze na základě důvodu neplatnosti smlouvy.

Článek 4

Ostatní definice

1. Pro účely této úmluvy se „soudním rozhodnutím“ rozumí veškerá rozhodnutí ve věci samé vydaná soudem bez ohledu na jejich pojmenování, jako jsou výnos nebo rozkaz, a rozhodnutí soudu (včetně rozhodnutí soudního úředníka) o nákladech řízení za předpokladu, že se toto rozhodnutí o nákladech řízení vztahuje k rozhodnutí ve věci samé, které lze uznat nebo vykonat podle této úmluvy. Předběžná a zajišťovací opatření nejsou soudním rozhodnutím.

2. Pro účely této úmluvy se za bydliště subjektu nebo jiné než fyzické osoby považuje stát:

a) ve kterém má své sídlo;

b) podle jehož práva byla zapsána nebo založena;

c) ve kterém má své správní ústředí nebo

d) ve kterém má svou hlavní provozovnu.

KAPITOLA II

SOUDNÍ PŘÍSLUŠNOST

Článek 5

Příslušnost zvoleného soudu

1. Soud nebo soudy smluvního státu určené ve výlučné dohodě o volbě soudu jsou příslušné pro rozhodování sporu, na který se dohoda vztahuje, pokud není dohoda podle práva daného státu neplatná.

2. Soud, který je příslušný podle odstavce 1, nemůže odmítnout svou příslušnost na základě toho, že spor by měl být rozhodován soudem jiného státu.

3. Předchozími odstavci nejsou dotčena pravidla

a) pro soudní příslušnost vztahující se k předmětu nebo k hodnotě sporu;

b) pro vnitřní rozdělení příslušnosti mezi soudy smluvního státu. Pokud však může zvolený soud dle vlastního uvážení rozhodnout o postoupení věci, je zapotřebí náležitě přihlédnout k volbě smluvních stran.

Článek 6

Povinnosti nezvoleného soudu

Všechny soudy jiného smluvního státu, než je stát zvoleného soudu, přeruší nebo zastaví řízení, na které se vztahuje výlučná dohoda o volbě soudu, ledaže

a) je dohoda podle práva státu zvoleného soudu neplatná;

b) některá ze stran nebyla způsobilá k uzavření dohody podle práva státu soudu, u kterého bylo řízení zahájeno;

c) plnění dohody by vedlo ke zjevné nespravedlnosti nebo by bylo zjevně v rozporu s veřejným pořádkem státu soudu, u kterého bylo řízení zahájeno;

d) dohoda nemůže být přiměřeně plněna z výjimečných důvodů, které nemohou smluvní strany ovlivnit nebo

e) zvolený soud rozhodl, že danou věc nebude projednávat.

Článek 7

Předběžná a zajišťovací opatření

Tato úmluva se nevztahuje na předběžná a zajišťovací opatření. Tato úmluva nevyžaduje ani nevylučuje vydání, odmítnutí nebo ukončení předběžných a zajišťovacích opatření soudem smluvního státu. Úmluvou není dotčena možnost strany o taková opatření požádat ani způsobilost soudu tato opatření vydat, odmítnout nebo ukončit.

KAPITOLA III

UZNÁNÍ A VÝKON

Článek 8

Uznání a výkon

1. Rozhodnutí vydané soudem smluvního státu určeného ve výlučné dohodě o volbě soudu musí být uznáno a vykonáno v ostatních smluvních státech v souladu s touto kapitolou. Uznání nebo výkon rozhodnutí mohou být odmítnuty pouze z důvodů uvedených v této úmluvě.

2. Aniž jsou dotčena případná opatření nezbytná pro uplatnění ustanovení této kapitoly, rozhodnutí vydané soudem původu se nepřezkoumává ve věci samé. Soud, u něhož se uznání nebo výkon žádá, je vázán skutkovým zjištěním, na kterém soud původu založil svou příslušnost, ledaže rozhodnutí bylo vydáno pro zmeškání.

3. Soudní rozhodnutí bude uznáno pouze v případě, že je pravomocné ve státě původu, a bude vykonáno pouze v případě, že je vykonatelné ve státě původu.

4. Uznání nebo výkon mohou být odloženy nebo odmítnuty v případě, že soudní rozhodnutí je ve státě původu předmětem přezkumu, nebo v případě, že dosud neuplynula lhůta pro uplatnění řádného opravného prostředku. Toto odmítnutí nevylučuje následné podání žádosti o uznání nebo výkon soudního rozhodnutí.

5. Tento článek se vztahuje také na rozhodnutí vydané soudem smluvního státu, kterému byla věc postoupena zvoleným soudem v tomto smluvním státě v souladu s čl. 5 odst. 3. Může-li se však zvolený soud dle vlastního uvážení rozhodnout, zda věc postoupí jinému soudu, uznání nebo výkon rozhodnutí mohou být odmítnuty vůči straně, která ve státě původu včas podala námitku proti postoupení.

Článek 9

Odmítnutí uznání nebo výkonu

Uznání nebo výkon mohou být odmítnuty, jestliže

a) dohoda byla podle práva státu zvoleného soudu neplatná, ledaže zvolený soud rozhodl, že dohoda je platná;

b) některá ze stran nebyla způsobilá k uzavření dohody podle práva dožádaného státu;

c) podání, na jehož základě bylo zahájeno řízení, nebo obdobný dokument obsahující základní náležitosti návrhu

i) nebyl žalovanému doručen v dostatečném předstihu a způsobem, který by mu umožnil si zajistit svou obhajobu, ledaže se žalovaný zúčastnil a svou věc hájil u soudu původu, aniž namítal, že mu nebylo řádně doručeno, a to za předpokladu, že právo státu původu umožňuje namítat nedostatek řádného doručení, nebo

ii) byl žalovanému doručen v dožádaném státě způsobem, který je neslučitelný se základními zásadami dožádaného státu týkajícími se doručování písemností;

d) soudního rozhodnutí bylo dosaženo podvodem procesní povahy;

e) uznání nebo výkon jsou zjevně neslučitelné s veřejným pořádkem dožádaného státu, zejména se jedná o případy, kdy konkrétní řízení vedoucí k soudnímu rozhodnutí bylo neslučitelné se základními zásadami tohoto státu týkajícími se spravedlivého procesu;

f) rozhodnutí je v rozporu s rozhodnutím vydaným v dožádaném státě ve sporu mezi týmiž stranami nebo

g) rozhodnutí je v rozporu s dřívějším rozhodnutím vydaným v jiném státě v téže věci mezi týmiž stranami za předpokladu, že dřívější rozhodnutí splňuje podmínky nezbytné pro jeho uznání v dožádaném státě.

Článek 10

Předběžné otázky

1. Pokud byla věc vyloučená podle čl. 2 odst. 2 nebo podle článku 21 předložena jako předběžná otázka, rozhodnutí o této otázce nebude podle této úmluvy uznáno ani vykonáno.

2. Uznání nebo výkon soudního rozhodnutí mohou být odmítnuty, jestliže je toto rozhodnutí založeno na rozhodnutí ve věci vyloučené podle čl. 2 odst. 2.

3. V případě rozhodnutí o platnosti práva duševního vlastnictví jiného než autorského či souvisejícího práva mohou být uznání nebo výkon soudního rozhodnutí odmítnuty nebo odloženy podle předchozího odstavce pouze v případě, že

a) toto rozhodnutí je neslučitelné se soudním rozhodnutím nebo rozhodnutím příslušného úřadu v dané věci, vydaným ve státě, podle jehož práva toto právo duševního vlastnictví vzniklo, nebo

b) v daném státě probíhá řízení týkající se platnosti tohoto práva duševního vlastnictví.

4. Uznání nebo výkon soudního rozhodnutí mohou být odmítnuty, pokud je toto rozhodnutí založeno na rozhodnutí ve věci vyloučené na základě prohlášení učiněného dožádaným státem podle článku 21, a to v rozsahu, v jakém se tak stalo.

Článek 11

Náhrada škody

1. Uznání nebo výkon soudního rozhodnutí mohou být odmítnuty, pokud toto rozhodnutí přiznává náhradu škody, včetně exemplární nebo represivní náhrady škody, která straně nenahrazuje skutečně vzniklou ztrátu nebo újmu, a to v rozsahu, v jakém se tak stalo.

2. Dožádaný soud přihlédne k tomu, zda a v jakém rozsahu výše náhrady škody přiznaná soudem původu slouží k pokrytí nákladů řízení.

Článek 12

Soudní smíry (*transactions judiciaires*)

Soudní smíry (*transactions judiciaires*), které soud smluvního státu určený ve výlučné dohodě o volbě soudu schválil nebo které byly uzavřeny před daným soudem v průběhu řízení a které jsou ve státě původu vykonatelné stejně jako soudní rozhodnutí, se vykonávají podle této úmluvy za stejných podmínek jako soudní rozhodnutí.

Článek 13

Dokumenty, které je třeba předložit

1. Strana domáhající se uznání nebo žádající o výkon rozhodnutí předloží

a) úplný a ověřený opis soudního rozhodnutí;

b) výlučnou dohodu o volbě soudu, její ověřený opis nebo jiný důkaz o její existenci;

c) pokud bylo soudní rozhodnutí vydáno pro zmeškání, originál nebo ověřený opis listiny potvrzující, že podání, na jehož základě bylo řízení zahájeno, nebo obdobná listina, byly doručeny meškající straně;

d) veškeré doklady nezbytné k určení, zda je soudní rozhodnutí pravomocné nebo případně vykonatelné ve státě původu;

e) v případě uvedeném v článku 12 potvrzení soudu státu původu, že soudní smír nebo jeho část je ve státě původu vykonatelný za stejných podmínek jako soudní rozhodnutí.

2. Jestliže obsah soudního rozhodnutí neumožňuje dožádanému soudu ověřit, zda jsou podmínky této kapitoly splněny, může daný soud požadovat veškeré potřebné doklady.

3. Žádost o uznání nebo výkon může být doplněna dokladem, který vydá soud (včetně pověřeného soudního úředníka) státu původu v podobě doporučené a zveřejněné Haagskou konferencí o mezinárodním právu soukromém.

4. Pokud nejsou listiny uvedené v tomto článku v úředním jazyce dožádaného státu, musí být opatřeny ověřeným překladem do úředního jazyka, pokud právo dožádaného státu nestanoví jinak.

Článek 14

Postup

Postup uznání, prohlášení vykonatelnosti nebo registrace za účelem výkonu a výkon soudního rozhodnutí se řídí právem dožádaného státu, pokud tato úmluva nestanoví jinak. Dožádaný soud jedná bez prodlení.

Článek 15

Oddělitelnost

Oddělitelná část soudního rozhodnutí bude uznána nebo vykonána, je-li o uznání nebo výkon pouze dané části rozhodnutí žádáno nebo je-li podle této úmluvy uznatelná nebo vykonatelná pouze část rozhodnutí.

KAPITOLA IV

VŠEOBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 16

Přechodná ustanovení

1. Tato úmluva se vztahuje na výlučné dohody o volbě soudu uzavřené po jejím vstupu v platnost pro stát zvoleného soudu.

2. Tato úmluva se nevztahuje na řízení zahájená před jejím vstupem v platnost pro stát soudu, u kterého bylo řízení zahájeno.

Článek 17

Pojišťovací a zajišťovací smlouvy

1. Řízení podle pojišťovací nebo zajišťovací smlouvy nejsou vyloučena z oblasti působnosti této úmluvy na základě toho, že se pojišťovací nebo zajišťovací smlouva týká věci, na kterou se tato úmluva nevztahuje.

2. Uznání a výkon soudního rozhodnutí, které se týká odpovědnosti podle podmínek pojišťovací nebo zajišťovací smlouvy, nemohou být omezeny nebo odmítnuty na základě toho, že povinnosti podle dané smlouvy zahrnují povinnost odškodnit pojištěného nebo zajištěného v souvislosti s

a) věcí, na kterou se tato úmluva nevztahuje, nebo

b) rozhodnutím o přiznání náhrady škody, na kterou by se mohl vztahovat článek 11.

Článek 18

Osvobození od ověřování

Veškeré dokumenty předávané nebo doručované podle této úmluvy jsou osvobozeny od ověřování nebo jiných obdobných formalit, včetně apostily.

Článek 19

Prohlášení omezující příslušnost

Stát může prohlásit, že jeho soudy mohou odmítnout rozhodovat spory, na které se vztahuje výlučná dohoda o volbě soudu, jestliže s výjimkou místa zvoleného soudu neexistuje žádná souvislost mezi daným státem a stranami nebo předmětem sporu.

Článek 20

Prohlášení omezující uznání a výkon

Stát může prohlásit, že jeho soudy mohou odmítnout uznat nebo vykonat rozhodnutí vydané soudem jiného smluvního státu, jestliže strany měly bydliště v dožádaném státě a jestliže vztah stran a veškeré další prvky spojené se sporem, jiné než místo zvoleného soudu, souvisely pouze s dožádaným státem.

Článek 21

Prohlášení týkající se konkrétních věcí

1. Pokud má stát významný zájem tuto úmluvu neuplatnit na určitou konkrétní věc, může prohlásit, že se úmluva na danou věc nevztahuje. Stát činící toto prohlášení zajistí, aby působnost prohlášení nebyla širší, než je nezbytné, a aby konkrétní vyloučená věc byla jasně a přesně vymezena.

2. Pokud jde o uvedenou konkrétní věc, tato úmluva se neuplatní

a) ve smluvním státě, který prohlášení učinil;

b) v ostatních smluvních státech, kde výlučná dohoda o volbě soudu určí soudy nebo jeden či více konkrétních soudů státu, který prohlášení učinil.

Článek 22

Vzájemná prohlášení o nevýlučných dohodách o volbě soudu

1. Smluvní stát může prohlásit, že jeho soudy budou uznávat a vykonávat rozhodnutí vydaná soudy jiných smluvních států určenými v dohodě o volbě soudu uzavřené mezi dvěma nebo více stranami, která splňuje požadavky čl. 3 písm. c) a určuje, pro účely rozhodování sporů, které vznikly nebo mohou vzniknout v souvislosti s konkrétním právním vztahem, soud nebo soudy jednoho nebo více smluvních států (nevýlučná dohoda o volbě soudu).

2. Žádá-li se uznání nebo výkon rozhodnutí vydaného ve smluvním státě, který učinil toto prohlášení, v jiném smluvním státě, který učinil toto prohlášení, rozhodnutí se uzná a vykoná podle této úmluvy, jestliže

a) v nevýlučné dohodě o volbě soudu byl určen soud původu;

b) neexistuje rozhodnutí vydané jiným soudem, u kterého by mohlo být zahájeno řízení v souladu s nevýlučnou dohodou o volbě soudu, ani mezi týmiž stranami neprobíhá v téže věci u tohoto jiného soudu řízení a

c) soud původu byl soudem, který zahájil řízení jako první.

Článek 23

Jednotný výklad

Při výkladu této úmluvy se přihlédne k její mezinárodní povaze a k nutnosti podporovat její jednotné uplatňování.

Článek 24

Přezkum fungování úmluvy

Generální tajemník Haagské konference o mezinárodním právu soukromém pravidelně přijímá opatření za účelem

a) přezkumu fungování této úmluvy v praxi, včetně všech prohlášení, a

b) zvážení, zda jsou žádoucí změny této úmluvy.

Článek 25

Nejednotné právní systémy

1. Ve vztahu ke smluvnímu státu, ve kterém platí v různých územních jednotkách dva nebo více právních systémů upravujících věci, na které se vztahuje tato úmluva:

a) se odkazem na právo nebo postup státu rozumí odkaz na platné právo nebo postup v příslušné územní jednotce;

b) se odkazem na bydliště ve státě rozumí odkaz na bydliště v příslušné územní jednotce;

c) se odkazem na soud nebo soudy státu rozumí odkaz na soud nebo soudy v příslušné územní jednotce;

d) se odkazem na souvislost se státem rozumí odkaz na souvislost s příslušnou územní jednotkou.

2. Aniž je dotčen předchozí odstavec, smluvní stát se dvěma nebo více územními jednotkami, ve kterých platí různé právní systémy, není povinen tuto úmluvu uplatňovat v situacích, které zahrnují pouze tyto různé územní jednotky.

3. Soud v územním jednotce smluvního státu se dvěma nebo více územními jednotkami, ve kterých platí různé právní systémy, není povinen uznat nebo vykonat rozhodnutí z jiného smluvního státu pouze z toho důvodu, že rozhodnutí bylo uznáno nebo vykonáno v jiné územní jednotce téhož smluvního státu podle této úmluvy.

4. Tento článek se nevztahuje na organizaci regionální hospodářské integrace.

Článek 26

Vztah k jiným mezinárodním nástrojům

1. Tato úmluva musí být vykládána pokud možno tak, aby byla slučitelná s dalšími smlouvami platnými pro smluvní státy, uzavřenými před touto úmluvou či po ní.

2. Touto úmluvou není dotčeno uplatňování smlouvy, která byla uzavřena před touto úmluvou či po ní, smluvním státem v případech, kdy žádná ze stran nemá bydliště ve smluvním státě, který není stranou dané smlouvy.

3. Touto úmluvou není dotčeno uplatňování smlouvy uzavřené dříve, než pro daný smluvní stát vstoupila tato úmluva v platnost, smluvním státem, pokud by se uplatňování této úmluvy neslučovalo s povinnostmi daného smluvního státu vůči nesmluvnímu státu. Tento odstavec se vztahuje také na smlouvy, kterými se revidují nebo nahrazují smlouvy uzavřené dříve, než pro daný smluvní stát vstoupila v platnost tato úmluva, s výjimkou případů, kdy revize nebo nahrazení vytváří nový nesoulad s touto úmluvou.

4. Touto úmluvou není dotčeno uplatňování smlouvy, která byla uzavřena před touto úmluvou či po ní, smluvním státem za účelem dosažení uznání nebo výkonu rozhodnutí vydaného soudem smluvního státu, který je také stranou dané smlouvy. Rozhodnutí však nebude uznáno nebo vykonáno v menším rozsahu než podle této úmluvy.

5. Touto úmluvou není dotčeno uplatňování smlouvy, která ve vztahu ke konkrétní věci upravuje soudní příslušnost nebo uznání či výkon rozhodnutí, smluvním státem, a to i v případě uzavření uvedené smlouvy po této úmluvě a v případě, že všechny dotčené státy jsou stranami této úmluvy.

Tento odstavec se použije pouze v případě, že daný smluvní stát učinil o smlouvě prohlášení podle tohoto odstavce. V případě takového prohlášení nejsou ostatní smluvní státy povinny tuto úmluvu uplatnit na danou věc v rozsahu jakéhokoli nesouladu, pokud výlučná dohoda o volbě soudu určuje soudy nebo jeden či více konkrétních soudů smluvního státu, který učinil prohlášení.

6. Touto úmluvou není dotčeno uplatňování pravidel organizace regionální hospodářské integrace, která je smluvní stranou této úmluvy, přijatých před touto úmluvou či po ní:

a) pokud žádná ze stran nemá bydliště ve smluvním státě, který není členským státem organizace regionální hospodářské integrace;

b) pokud jde o uznání nebo výkon soudních rozhodnutí mezi členskými státy organizace regionální hospodářské integrace.

KAPITOLA V

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 27

Podpis, ratifikace, přijetí, schválení nebo přistoupení

1. Tato úmluva je otevřena k podpisu všem státům.

2. Tato úmluva podléhá ratifikaci, přijetí nebo schválení signatářskými státy.

3. Tato úmluva je otevřena k přistoupení všem státům.

4. Listiny o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení budou uloženy u ministerstva zahraničních věcí Nizozemského království, depozitáře této úmluvy.

Článek 28

Prohlášení o nejednotných právních systémech

1. Pokud má stát dvě nebo více územních jednotek, ve kterých platí různé právní systémy upravující věci, na které se vztahuje tato úmluva, může v okamžiku podpisu, ratifikace, přijetí, schválení nebo přistoupení prohlásit, že se úmluva vztahuje na všechny jeho územní jednotky nebo pouze na jednu či více z nich, a může toto prohlášení kdykoli změnit učiněním nového prohlášení.

2. Prohlášení se oznamují depozitáři a výslovně se uvádějí územní jednotky, na které se úmluva vztahuje.

3. Pokud stát neučiní žádné prohlášení podle tohoto článku, vztahuje se úmluva na všechny územní jednotky daného státu.

4. Tento článek se nevztahuje na organizaci regionální hospodářské integrace.

Článek 29

Organizace regionální hospodářské integrace

1. Organizace regionální hospodářské integrace sestávající pouze ze suverénních států, která má pravomoc v některých nebo všech věcech upravených touto úmluvou, může tuto úmluvu rovněž podepsat, přijmout, schválit nebo k ní přistoupit. Organizace regionální hospodářské integrace má v takovém případě práva a povinnosti smluvního státu v rozsahu, ve kterém má tato organizace pravomoc ve věcech upravených touto úmluvou.

2. Organizace regionální hospodářské integrace v okamžiku podpisu, přijetí, schválení nebo přistoupení písemně depozitáři oznámí věci upravené touto úmluvou, v nichž její členské státy přenesly na tuto organizaci svou pravomoc. Organizace bez prodlení písemně oznámí depozitáři všechny změny v přenesených pravomocech uvedených v naposledy učiněném oznámení podle tohoto odstavce.

3. Pro účely vstupu této úmluvy v platnost se žádná listina uložená organizací regionální hospodářské integrace nepočítá, pokud organizace regionální hospodářské integrace neprohlásí podle článku 30, že její členské státy nebudou stranami této úmluvy.

4. Veškeré odkazy na „smluvní stát“ nebo „stát“ v této úmluvě se případně vztahují rovněž na organizaci regionální hospodářské integrace, která je její stranou.

Článek 30

Přistoupení organizace regionální hospodářské integrace bez jejích členských států

1. V okamžiku podpisu, přijetí, schválení nebo přistoupení může organizace regionální hospodářské integrace prohlásit, že vykonává pravomoc ve všech věcech upravených touto úmluvou a že její členské státy nebudou stranami této úmluvy, ale budou jí vázány z titulu podpisu, přijetí, schválení nebo přistoupení organizace.

2. Pokud organizace regionální hospodářské integrace učiní prohlášení v souladu s odstavcem 1, vztahují se všechny odkazy na „smluvní stát“ nebo „stát“ v této úmluvě případně rovněž na členské státy organizace.

Článek 31

Vstup v platnost

1. Tato úmluva vstoupí v platnost prvním dnem měsíce následujícího po uplynutí tří měsíců od uložení druhé listiny o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení podle článku 27.

2. Poté tato úmluva vstoupí v platnost

a) pro každý stát nebo organizaci regionální hospodářské integrace, které úmluvu následně ratifikují, přijmou, schválí nebo k ní přistoupí, prvním dnem měsíce následujícího po uplynutí tří měsíců od uložení jejich listiny o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení;

b) pro územní jednotku, na kterou se tato úmluva vztahuje v souladu s čl. 28 odst. 1, prvním dnem měsíce následujícího po uplynutí tří měsíců od oznámení prohlášení podle uvedeného článku.

Článek 32

Prohlášení

1. Prohlášení uvedená v článcích 19, 20, 21, 22 a 26 mohou být učiněna při podpisu, ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení nebo kdykoli poté a mohou být kdykoli změněna nebo odvolána.

2. Prohlášení, jejich změny a odvolání se oznamují depozitáři.

3. Prohlášení učiněné v okamžiku podpisu, ratifikace, přijetí, schválení nebo přistoupení vstupuje v platnost souběžně se vstupem v platnost této úmluvy pro dotčený stát.

4. Prohlášení učiněné později a všechny změny nebo odvolání prohlášení vstupují v platnost prvním dnem měsíce následujícího po uplynutí tří měsíců ode dne, kdy depozitář obdržel příslušné oznámení.

5. Prohlášení podle článků 19, 20, 21 a 26 se nevztahuje na výlučné dohody o volbě soudu uzavřené před vstupem tohoto prohlášení v platnost.

Článek 33

Vypovězení

1. Tato úmluva může být vypovězena písemným oznámením depozitáři. Vypovězení může být omezeno na některé územní jednotky v rámci nejednotného právního systému, na který se tato úmluva vztahuje.

2. Vypovězení se stává účinným prvním dnem měsíce následujícího po uplynutí dvanácti měsíců ode dne, kdy depozitář obdržel příslušné oznámení. Pokud je v oznámení stanovena delší lhůta pro účinnost vypovězení, stává se vypovězení účinným po uplynutí této delší lhůty ode dne, kdy depozitář obdržel příslušné oznámení.

Článek 34

Oznámení depozitáře

Depozitář oznámí členům Haagské konference o mezinárodním právu soukromém a ostatním státům a organizacím regionální hospodářské integrace, kteří podepsali, ratifikovali, přijali nebo schválili tuto úmluvu nebo k ní přistoupili v souladu s články 27, 29 a 30:

a) podpisy, ratifikace, přijetí, schválení a přistoupení podle článků 27, 29 a 30;

b) datum vstupu této úmluvy v platnost podle článku 31;

c) oznámení, prohlášení, změny a odvolání prohlášení uvedené v článcích 19, 20, 21, 22, 26, 28, 29 a 30;

d) výpovědi podle článku 33.

Na důkaz čehož níže podepsaní, jsouce k tomu řádně zmocněni, podepsali tuto úmluvu.

V Haagu dne 30. června 2005 ve francouzském a anglickém jazyce, přičemž obě znění mají stejnou platnost, v jediném vyhotovení, které bude uloženo v archivu vlády Nizozemského

království a jehož ověřený opis bude předán diplomatickou cestou každému členskému státu Haagské konference o mezinárodním právu soukromém na jejím dvacátém zasedání a každému státu, který se zasedání zúčastnil.

PŘÍLOHA II

Prohlášení Unie v souladu s článkem 21 Úmluvy o dohodách o volbě soudu

1. Evropská unie v souladu s článkem 21 úmluvy prohlašuje, že s výjimkou níže uvedených případů nebude úmluvu uplatňovat na pojistné smlouvy.
2. Toto prohlášení se nepoužije, pokud:

a) je dohoda o volbě soudu uzavřena po vzniku sporu, nebo

b) aniž jsou dotčena ustanovení čl. 1 odst. 2 úmluvy, je dohoda o volbě soudu uzavřena mezi pojistníkem a pojistitelem, kteří mají v době uzavření smlouvy bydliště nebo obvyklý pobyt v témže státě, jestliže tato dohoda zakládá příslušnost soudů tohoto státu, a to i v případě, že by škodná událost nastala v cizině, ledaže by taková dohoda nebyla podle práva tohoto státu přípustná, nebo

c) se dohoda o volbě soudu týká pojistné smlouvy do té míry, v níž se vztahuje na jedno či více z velkých rizik uvedených v odstavci 3.

3. Velká rizika uvedená v odst. 2 písm. c) zahrnují přepravu (letadla, plavidla, železnici a přepravované zboží), úvěr a záruku (kauci), jakož i jiná rizika, jestliže pojistník vykonává podnikání určitého rozsahu, podle odstavce 4.
4. Rizika uvedená v odstavci 3 jsou:

2) veškeré škody:

   a) na námořních plavidlech, zařízeních při pobřeží a na volném moři nebo na letadlech, způsobené událostmi, které souvisejí s jejich využíváním pro obchodní účely;

   b) na přepravovaném zboží, s výjimkou zavazadel cestujících, při přepravě, která se uskutečňuje výlučně nebo z části těmito plavidly nebo letadly;

3) veškerá odpovědnost, s výjimkou odpovědnosti za škody na zdraví cestujících nebo za škody na jejich zavazadlech:

   a) související s používáním nebo provozem námořních plavidel, zařízení nebo letadel uvedených v bodě 1 písm. a), pokud nejsou v případě letadel podle práva státu vázaného touto úmluvou, v němž je letadlo registrováno, ujednání o příslušnosti pro pojištění takových rizik zakázána;

   b) za škody, které jsou způsobeny přepravovaným zbožím během přepravy, ve smyslu bodu 1 písm. b);

4) veškeré finanční ztráty v souvislosti s používáním nebo provozem námořních plavidel, zařízení nebo letadel uvedeným v bodě 1 písm. a), zejména ztráty nákladu nebo charterové;

5) veškerá další rizika související s některým z rizik uvedených v bodech 1 až 3;

6) bez ohledu na body 1 až 4 všechna tato velká rizika:

   a) poškození, ztráty nebo zničení železničního vozového parku;

   b) poškození, ztráty nebo zničení leteckých dopravních prostředků;

   c) poškození, ztráty nebo zničení říčních a průplavových plavidel, jezerních plavidel, námořních plavidel;

d) poškození, ztráty nebo zničení dopravovaného zboží nebo zavazadel bez ohledu na způsob dopravy;

e) odpovědnost za škody vyplývající z použití leteckých dopravních prostředků (včetně odpovědnosti dopravce za škodu);

f) odpovědnost za škody vyplývající z použití námořních, jezerních, říčních a průplavových plavidel (včetně odpovědnosti dopravce za škodu);

g) veškerá úvěrová rizika a rizika spojená se zárukou (kaucí), jestliže pojistník profesionálně vykonává průmyslovou nebo obchodní činnost nebo svobodné povolání a riziko se týká této činnosti;

h) v případě pojistníka, který vykonává podnikání určitého rozsahu:

- veškerá poškození, ztráty nebo zničení pozemních vozidel (včetně motorových vozidel),
- veškeré ztráty, poškození nebo zničení majetku způsobené požárem, výbuchem, přírodními živly (včetně vichřice (bouře)), jadernou energií, sesuvem nebo poklesem půdy, krupobitím, mrazem nebo krádeží,
- veškerá odpovědnost za škody vyplývající z použití pozemních motorových vozidel (včetně odpovědnosti dopravce za škodu),
- veškeré různé finanční ztráty odvozené od rizik z výkonu povolání, nedostatečného příjmu (obecně), nepříznivého počasí, ušlých příjmů, trvalých běžných výdajů, nepředvídaných obchodních výdajů, ztráty tržní hodnoty, ztráty příjmů z nájmu nebo jiných příjmů, jiných nepřímých obchodních ztrát, jiných neobchodních finančních ztrát nebo jiných druhů finančních ztrát.

5. Pro účely bodu 5 písm. h) se pojistníkem, který vykonává podnikání určitého rozsahu, rozumí pojistník, který překročí limity u alespoň dvou z těchto kritérií:

- celková bilance 6,2 milionu EUR v aktivech;
- čistý obrat 12,8 milionu EUR;
- průměrný počet zaměstnanců během účetního období: 250 zaměstnanců.